

גליון היכל הקודש

מוצאי שבת	הדלקת הנרות	אלעד
8:29	6:48	בית שמש
8:31	6:38	בני ברק
8:30	6:56	חיפה
8:30	6:50	טבריה
8:28	6:47	יבנאל
8:28	6:35	ירושלים
8:29	6:46	מודיעין עילית
8:28	6:46	צפת

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

המולד יהיה: ראשון בלילה בשעה 18:30 דקות 2 חלקים | ראש חודש אייר יהיה ביום השני ולמחרתו ביום השלישי

שעה 14, גליון 30 (698)

פרשת שמעי, עברכים חודש אייר, אבות פרק א', שעת תשפ"ה לפ"ק

שיעורים בסדרן: | נ"ך: ישעיה' ס"א | בבלי: מכות י"ח | ירושלמי: יבמות כ"ד | תוספתא: קידושין א' | רמב"ם: נזקי ממון י"א

מוהרא"ש מספר

ספירת העמר

השם יתברך הוציא את עם ישראל ממצרים בחג הפסח, בני ישראל היו שקועים אז במ"ט שערי טמאה, וברגע האחרון הוציא אותם השם יתברך ממצרים, אבל הם עוד לא יכלו לקבל את התורה, הם קודם ספרו שבועה שבועות ואחר כך קבלו את התורה הקדושה. זה חיזוק נורא ומורה דרך לכל יהודי, איך להתנהל בחיים, כל יהודי הרי רוצה להיות טוב ולעבוד את השם יתברך, רק היצר הרע מפתה את האדם לעשות עבירות, וכשהאדם נכשל,

<<<<

מילה של התחזקות

חזק ואמץ ותשמח את אשתך. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (קידושין לד:): "אשה בעלה משמחה", צריכים לשמח את האשה; בפרט בשאונות אחרי החתונה, בשנים הראשונות צריכים להשקיע הרבה מאד בשלום בית, עוברים עליות וירידות, צריכים להחזיק מעמד ולעסוק רק בשמחה.

תראה שבבית לא יהיה צמצום, תראה שתהיה רחבות, בשעה מגיע לצרכי החיים; לחם, חלב וכדומה – אל תהיה קמצן, תראה שיהיה בבית אוכל ושתיה לאשתך והילדים.

גם כל מה שאשתך צריכה בבית – תעשה מיד, אם היא מבקשת ממך שתחליף את התאורה, חשוף לה בבית – אל תגיד מחר מחר, וכך זה ימשך שבועות ארבים וכו'. הבעל לא נמצא רוב היום בבית אז הוא יכול לחשב שזה לא חשוב, אבל לאשה שנמצאת בבית ועסוקה בעבודות הבית – זה חשוב מאד.

(עצתו אמונה שמייני תשפ"ה)

ווארט על הפרשה

כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו, השם יתברך אמר שמתר לאכול דג רק אם יש לו "סנפיר" שבזה הוא שוחה וגם "קשקשת" שזה כמו שריון לגוף.

רבינו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') כשרוצה אדם לילך בדרכי התשובה, הוא צריך להיות בקי ברוצא, ובקי בשוב, מצד אחד צריכים להשתדל לחטוף תורה ותפלה ומעשים טובים כל מה שיוכל, ולא לחטא. אבל מצד שני להתחזק מאד, שאפילו שלא הולך כמו שרוצים, אפילו שאדם נכשל ולא התנהג כראוי, ומיד היצר הרע מגיע לשבר את האדם: "אתה כבר לא שונה כלום, אתה כבר לא תהיה יהודי כשר", אסור לנו לתת לו לשבר אותנו, "נכון שנכשלת, אבל השם יתברך עדיין אוהב אותי, הוא עוד מחכה לי, אני עדיין יכול לחזור אליו. אשיח את לבי לפניו, אחזר בתשובה, ואני כבר בחזרה אצל השם יתברך".

דוד המלך אומר בתהלים (קלט): "אם אספק שמים שם אתה, ואציעה שאול הנד", כשאדם מרחף למעלה בשמים, הוא קרוב אל השם יתברך, הוא מתנהג כמו שצריך, עליו לזכור שהקדוש ברוך הוא עוד יותר גבוה ועוד יותר גדול, הוא צריך כל הזמן להשתדל להשתפר עוד ועוד, אין לזה שיעור, אבל מצד שני גם צריכים לזכור "ואציעה שאול הנד", אפילו שפבר נפלו כל כך עמוק, בשאול תחתית, לא משנה עד להיכן נפלו, גם שם הקדוש ברוך הוא נמצא עם האדם, אפשר להסתובב לאחור ולהשיח את הלב אל השם יתברך, וכבר נמצאים אצלו בחזרה.

וזה בא הפסוק לרמז לנו, נשמות ישראל נמשלות לדגים, כמו שכתוב (בראשית מ"ח) "ויזגו לרוב בקרב הארץ", כי יהודים צריכים לשוט בים החכמה, ולעסוק בתורה הנמשל למים, וכמו שכתוב (ישעיה נ"ה) "הוי כל צמא לכו למים", וגם תפלה נמשלת למים, וכמו שכתוב (איכה ב') "שפכי פמים לבך נכח פני ה'", יוצא מזה שיהודי הוא כדג שצריך לשוט בתורה ותפלה.

אבל יהודי צריך שיהיה לו "סנפיר וקשקשת", סנפיר אלו הכנפים ששט בהם, שיוכל לחטוף הרבה מצוות ומעשים טובים, אבל צריך גם "קשקשים" שמגן עליו כמו שריון שלא להשבר מהיצר הרע אף פעם, לא משנה באיזה מצב הוא נמצא.

והנה חכמינו הקדושים אומרים (נדה נ"א:) כל שיש לו קשקשים יש לו סנפיר, זה מרמז שהעקר הם הקשקשים, להתחזק מאד בכל אשר עובר עליו בחיים, ולהגן על עצמו עם שריון חזק שלא יפיל אותו שום דבר שבעולם, ואז ממילא יזכה גם לשמוע התעוררות הצדיק, שהם הסנפירים, ויזכה לעלות ולשוט בים החכמה כראוי, ולהיות קרוב אל השם יתברך.

(תוך הנחל שמייני תשס"ט)

חלת מפתח

בעזרת ה' יתברך

ערב שבת קדש פרשת שמיי ב', כ"ג ניסן,
אסרו חג, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך עבר חג כל כך יפה, זכינו
לאכל את המצה הקדושה; "מיכלא
דמהימנותא", מאכל של אמונה, "מיכלא
דאסוותא", מאכל של רפואה; יעזר השם יתברך
שכבר נזקה לאמונה, ונתרפא.

בשבת זאת המנהג הוא שעושים מפתח על
החלות, להראות שמפתח הפרנסה הוא בידי
הקדוש ברוך הוא. לא עוזר לרדף אחר הכסף, לא
עוזר לעשות דברים מתחכמים; מפתח של
פרנסה מנח בידי הקדוש ברוך הוא, ואם רוצים
פרנסה - צריכים לבקש מהשם יתברך.

קח את התהלים ותבקש מהשם יתברך - כך יהיה
לך שפע גדול. יש דבור מרבנו: "אנשים, כשהם
רואים ששום דבר כבר לא יעזר להם - אזי הם
לוקחים את התהלים ואומרים תהלים, אני
אומר 'דבר ראשון צריכים לקחת את התהלים
ולבנות היטב אל השם יתברך ולאחר מכן
לעשות מה שצריכים לעשות'".

בסעודה תשוחח עם הילדים שלך, תראה להם
את המפתח ותגיד להם: "חבל לרוץ אחרי
הכסף, צריכים לרוץ אל השם יתברך, כך
מקבלים הכל", את הדבורים האלו צריכים תמיד
לדבר, לא רק כדי להתנחם. מוהר"ש אומר
בשם הצדיק רבי אברהם דב מחמלניק זכותו
יגן עלינו: "כלם מדברים מאמונה, אומרים
'הקדוש ברוך הוא מנהל את העולם', 'הכל
לטובה' - רק אחרי שכבר נסו הכל וזה לא עזר,
אזי אומרים את כל זה כדי להתנחם, אני אומר,
צריכים להפנים זאת בהתחלה; לפני שעושים,
לפני שפועלים, צריכים לדעת 'הקדוש ברוך הוא
עושה הכל ופועל הכל, הוא הכל, אף אחד לא
יכול לעשות כלום אף אחד לא יכול לפעל כלום,
הוא הכל והוא עושה הכל'".

אשרי מי שחי עם אמונה, הוא משגן אמונה
ומדבר עם כל אחד דבורי אמונה - הוא יהיה
מברך, כמו שכתוב (משלי כח, כ): "איש אמונות,
רב ברכות".

נשאיתי בקריה, מאד נעים כאן עם אנשי
שלומנו, האחדות והתמימות הן לאין שיעור.

שבת שמחה.

ספר המדות תפילה

נח. על ידי תקון חצות מזכירין את הקדוש
ברוך הוא את הטובות שהבטיח לישראל.
נט. מי שמלמד זכות על ישראל, על ידי זה
מעורר תשובה, והתשובה באה על ידו.

מגיע היצר הרע ושובר אותו "אתה כבר לא שוה כלום, אתה כבר לא תצליח אף
פעם". וכשהאדם מתחזק והוא חוזר פעם אחר פעם להשם יתברך, מנסה היצר
הרע שוב ושוב לשבר את האדם, עד שהוא לצערנו מצליח ליאש את האדם
שיעזוב את השם יתברך.

לכן אפשר לקחת חינוך גדול מימי הספירה, שאפילו כשהיהודים כבר יצאו
ממצרים, הם לא קבלו מיד את התורה, הם היו צריכים קודם לעבור את מי
הספירה. ואותו דבר זה אצל כל יהודי, אפילו כשהוא כבר רוצה לצאת ממצרים
הפרטית שלו, הוא מחליט: "זהו זה, מעכשיו אהיה יהודי כשר". עדיין לא מגיעים
לזה מיד, הוא צריך קודם לעבור את ימי הספירה, יום אחד "חסד שבגבורה", עוד
יום "גבורה שבגבורה", כלומר שבכל יום עוברים על האדם כל מיני מצבים
וקשיים ברוחניות ובגשמיות, וכשלאדם יש שכל והוא מחזיק את עצמו, וחוזר
להשם יתברך, הוא משתדל לחטף תורה ומצוות כמה שהוא רק יכול, הוא יגיע
סוף כל סוף לחג השבועות לקבלת התורה, הוא יקבל את התורה מהשם יתברך,
והוא יהיה יהודי כשר.

(קונטרס ספירת העומר)

יום מנוי וספור

עוד דבר חשוב שאנו לומדים מימי הספירה, שלפני שהולכים לקבל את התורה
בחג השבועות, צריכים קודם לספר את הימים, זה מלמד אותנו שכל יום הוא
יום מנוי, יום חשוב, כל יום אפשר לנצל היטב עם דברים טובים.

הגמרא אומרת (פסחים ד) "מקצת היום ככל", חלק של היום הוא כמו יום שלם,
ממילא אפילו שכבר עבר רוב היום, ואדם מסתפל על עצמו איך היום עבר עם
כלום, אסור להתיאש ולחשב "היום הזה כבר אבוד, מחר אשתדל לחטף דברים
טובים, מחר אלמד, מחר אתפלל", כי אפילו שנשארו רק עוד כמה דקות מהיום,
אפשר עוד לתקן את כל היום, אם ינצלו את הדקות המועטות שנשארו ללמוד
קצת תורה, ולעשות מעט מצוות ומעשים טובים, בזה ירוממו את כל היום.

את זה אנו לומדים מימי הספירה, כל יום הוא יום מנוי וספור, ואם נתחיל
מעכשיו לנצל כל יום כמו שצריך, נוכל לקבל את התורה מהשם יתברך בחג
השבועות.

(קונטרס ימי הספירה)

כל אחד סופר לעצמו

חז"ל אומרים "וספרתם לכם" - 'לכם' לעצמכם. שכל אחד צריך לספר ספירת
העמר, שהוא בחינת התחזקות הנ"ל לעצמו כפי מה שהוא ולא יפיל בדעתו מחמת
שנדמה לו שחבריו בני גילו טובים ממנו הרבה, כי אף-על-פי שהוא מדה טובה
להיות ענו ולהחזיק כל אדם טוב ממנו, אבל אם יפיל בדעתו על-ידי זה חס ושלום,
אין זה ענוה, אדרבא, זהו גדלות גדול שאין נאה לו שיעבד איזה עבודה להשם
יתברך ועדיין הוא רחוק כל כך וחבריו כבר זכו למה שזכו, כי אסור להרהר אחרי
המקום ומי יודע מאיזה מקום הוא ובאיזה מקומות נמשך על-ידי מעשיו, כי אין
אדם דומה לחברו כלל.

רבנו אומר על פסוק, "אחד היה אברהם", שעקר התקרבות אברהם אבינו,
עליו השלום, להשם יתברך היה על-ידי שחשב תמיד שהוא רק אחד בעולם ולא
הסתפל על אף אחד. וזה צריך כל יהודי לחקות ולהסתפל רק על עצמו, ולא
להשבר כשוראים שהשני מצליח יותר.

וכמו שמובא בהמשכה של החכם והתם. מבאר שם שהתם היה רצון וכו' ולא
היה כל המלאכה פראוי ומנעל שלו היה בשלשה קצוות וכו' והוא היה מתפאר
בו מאד כמה נאה ויפה המנעל הזה וכו'. והיתה שואלת לו אשתו, אם כן, מפני
מה שארי בעלי מלאכות נוטלים ג' זהובים בעד זוג מנעלים ואתה אינך לוקח כי
אם אחד זהב וחצי? השיב לה, מה לי בזה? זה מעשה שלו וזה מעשה שלי. ועוד,
למה לנו לדבר מאחרים, הלא נתחיל לחשב כמה וכמה אני מרויח בהמנעל זה
מיד ליד, העור הוא בכך וכו'.

ורבנו ז"ל רמז בעצמו אחר שספר מעשה זאת שפונתו לענין תפילה ועבודת
ה', כמו שמובא שם בסוף שאמר רבנו ז"ל, ואם התפלה אינו פראוי היא מנעל
בשלשה קצוות והבן, שצריכין להתנהג בתמימות גדול כדרכי התם הנ"ל וצריכין
לדקדק בכל המעשה לקח לעצמו מוסר ועצות מדברי התם הנ"ל ולילך בדרכיו
ולהיות בשמחה תמיד ואל יבלבל אותו העולם כלל ואפילו חבריו שזוכין לתפלה
ועבודה הרבה יותר ממנו, אף-על-פי-כן אל יפיל בדעתו מזה כלל רק יהיה בשמחה
תמיד בכל נקדה ונקדה טובה שמרויח בתפלתו ועבודתו איך שהוא.

אשרי מי שמנצל את הימים הקדושים של הספירה להתחזק בעבודת השם,
יהיה לו טוב בעולם הזה ובעולם הבא.

(ליקוטי הלכות, פסח, ה"ט אות כ"ב)

איך אוכל להפסיק להסתכל על נשים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יש לי דבוק, ממש שגעון להסתכל על נשים זרות, מה אני עושה? הצילו!

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת שמני, אסרו חג פסח, כ"ג ניסן, שנת ה'תשפ"ה

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן רמב), יש אריף אנפין דקדשה ויש אריף אנפין דקלפה; אריף אנפין דקדשה הוא, היכן שמסתכלים רואים רק אלוקות, מחפשים את השם יתברך בכל דבר, יודעים שהכל זה כמו לבוש, תחפשת, דומם צומח חי מדבר, הכל זה השם יתברך, ובדיוק ההפך היא הקלפה של אריף אנפין, היכן שמסתכלים - רואים רק פריצות רחמנא לצלן, מחפשים איפה לראות עוד קלפה, עוד טמאה, "ומי שפוגע באשה מבחינה זו, קשה לו להנצל מהרהור, ואף אם יעצם עיניו, אף על פי כן בכל צד שיפנה תודמן לו", מי שנופל לקלפה הזו, קשה לו מאד להנצל, ואפילו שיעצם עיניו, הוא עדין יראה את הקלפות, עיין שם.

העצה היא לחפש אריף אנפין דקדשה, לחפש את השם יתברך בכל דבר, ובפרט כשיצאים מהבית, נמצאים בדרך, שייבקשו כל הזמן: "רבוננו של עולם, אנה אמצאך איפה אני יכול למצא אותך", ולבקש מהשם יתברך שייזכו להנצל מראיה אסורה.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

(צאתו אמונה שמני תשפ"ה)

שיחות ורעיונות

מוהרנ"ת ז"ל היה דרכו מאד לשמור על הזמן וביותר הקפיד על הרגעים שבדרך כלל הולכים לבני אדם לאבוד, הוא שמר על הרגעים האלו ולמד סעיף בשלחן ערוך ועוד סעיף וכו' וכו', וכן הספיק ללמוד הרבה פוסקים והיה בדבר זה חדוש נורא ונפלא מאד איך שזכה לשמור את הזמן היקר כי נצל את כל רגע ודקה שהיה לו הן בלמוד התורה והן בתפלה והתבודדות - שיחה בינו לבין קונו, והן בחדושי תורה והן בדבורו עם אנשים בעניני רבנו ז"ל ועבודת השם יתברך ואמונה פשוטה ועל ידי זה זכה למה שזכה, אשרי לו.

פעם אחת ספרו אנשי שלומנו למוהרנ"ת ז"ל אשר הש"ך היה לו השבעת הקלמוס כי היה בגיל צעיר ואף על פי כן חפר כל כך הרבה ספרים באריכות גדול. ענה ואמר מוהרנ"ת ז"ל לי לא היה השבעת הקלמוס ואם תשאלו איך זכיתי לכתב כל כך הרבה? עליכם לדעת כי שמרתי על הזמן.

(אמרי מוהר"א ש, חלק א', סימנים נ"ה-נ"ו)

תקציר: רבי נתן נוסע אל רבנו ז"ל לחג השבועות, אבל בדרך היו הרבה מניעות.

ואחר כך פשפפר התחילו לנסע, נסע הבעל-עגלה בלב נאנח ונעצב, וכבר פנה היום, ונסע לאט לאט, כי לא היו לו רק שני סוסים בעגלה גדולה בזאת.

ולנו לינת לילה סמוך למאהלוב שתי פרסאות ומחצה ועדין היו רחוקים מנעמרום בערך ח' פרסאות.

ורבי נתן עסק בהתבודדות כל הלילה ובאמירת חצות וכו' בדרך. ובבקר היה מבלבל מאד ובלב נשבר ונדפה ולא ידע מה לעשות, כי עד שהעיר את הבעל-עגלה לקח זמן.

והתחילו לנסע, עד שהגיעו לעירה מארוחבע, וכבר היה סמוך לחצות היום, ומשם עדין חמש פרסאות לעיר נעמרום.

ובעת כניסתם לכפר מארוחבע הצטער רבי נתן מאד מאד, כי הבין, שקשה לבוא על שבת אפילו לנעמרום, מפלשפון, שתהיה עוד שהות לשפר עגלה באמצע הדרך לעיר ברסלב. ואם, חס ושלום, יבוא אחר השבת לעיר ברסלב, לא תהיה לו כבר עגלה לנסע לעיר ואסלב אל רבנו ז"ל, כי כל אנשי-שלומנו מעיר ברסלב כבר יסעו.

והתחיל לחשב מה לעשות, כי ראה, שטוב לפנוי לשפר שם סוסים ולנסע משם דיקא ישר לעיר ברסלב, אבל לא היו לו על הוצאות, וגם העיר מארוחבע היא קטנה, ועליפי רב אין נמצאים בכאן סוסים כאלה לנסע עמם במהירות כל-כך.

ועל-פיו תכריזמיד בתחלת העיר מארוחבע, פשונכנסה העגלה על הגשר, שיש שם, התבודד רבי נתן ואמר: "רבוננו של עולם, הזמן לי בכאן עגלה עם ארבעה סוסים, שתסע לעיר ברסלב ותקבל אותי בחנם!" והבעל-עגלה שמע תפלה זו.

ואחר כך פשונכנסו לעיר ובאו לתוך האכסניא, והבעל-עגלה רצה להתמהמה שם לתן מספוא לסוסים, ורבי נתן נטל ידיו לאכל, ובין הנטילה לבקרת המוציא נכנס הבעל-עגלה בזריזות והכריז בקול רם: "רבי נתן, תפלתכם נתקבלה, כי ברגע זה באה עגלה עם ארבעה סוסים הנוסעת לעיר ברסלב, והסוחר הנוסע שם בודאי יקבל אתכם בחנם", כי היתה לו הפרות עמו. וכו' הוה, שתכף ברה ברפת "המוציא" ויצא לחוץ אל העגלה, שעמדה בסמוך אל האכסניא. והסוחר קבל אותו בכבוד גדול, וגמר לאכל וברך ברפת-המוון בשמחה עצומה ונסע עמו מיד לעיר ברסלב.

והגיעו בעוד היום גדול. וכבר היו כל אנשי-שלומנו מוכנים לנסע ביום א' לעיר ואסלב, והיו להם כבר עגלות מוכנות. וכשבא רבי נתן, כבר לא היה מקום בעבורו, אה תקף שלחו שליח מיוחד אל כפר סמוך לעיר ברסלב לשפר עגלה בשבילו <<<<

ובשגל עוד אחד מאנשיי שלומנו, שפא און גמפון
להצטרף עם הנסיעה.

תרעו

שבת קדש פרישת פמדר, כ"ט פארי: שבת רבי נתן בעיר
ברסלב. והתפללו כל אנשיי שלומנו ביחד ודברו כל השבת
מרבנו ז"ל ומגדלתו וכו'.

תרעה

יום א', ראש חודש סיון: נסעו כל אנשיי שלומנו מעיר
ברסלב בצוואת עגלה אחרי עגלה אל רבנו ז"ל לעיר זאסלב.

תרעט

יום ד', ד' פסיון: הגיעו כל אנשיי שלומנו מעיר ברסלב הנ"ל
אל רבנו ז"ל ונכנסו אליו לקבל שלום פנהוג, ודבר עמהם
רבנו ז"ל הרבה מאד בענין מעלת המקרבים אליו.

ענה ואמר להם: "הלא כל הנחת רוח והתענוג שלי הוא,
פשאני רואה אלו דברי יהדות ועבודת השם באחד מאנשיי.

הלא הפקדתי את עצמי ואשתי ובני הילדים ורק בשגל
זה, שתהיו עובדי השם יתברך, האם לא הייתי יכול להיות

מפרסם ומנהיג, (שקורין גוטער יוד יהודי טוב - פנוי
לאדמו"ר) כמו כל המנהיגים, שנוסעים החסידים אליהם

ואינם יודעים מה פאים, אכל אני לא רציתי בכל זה, רק
לקחת עצמי לעסק בזה להחזיר אתכם למוטב. הלא

פשאני רואה איזה עבודת השם בעניי שבעניי, שהולך
בכובע קרוע ובמלבושים קרועים ובמנעלים קרועים, הוא

יקר אצלי יותר מכל חיי! ובנו אני מבקש מכם מאד, היו
אנשים פשרים, פי זה כל ישעי וכל חפצי!"

(המשל יבא א"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה אברהם משה שטראססער שליט"א קרית ברסלב

מנהל מוסדות היכל הקודש ברסלב

לרגל אירועי בנו למזל טוב

החתן ישעי הי"ו

עב"ג בת

מו"ה אהרן וועבערמאן שליט"א קרית ברסלב

גנאי מוסדות היכל הקודש ברסלב בארץ הקודש

ירושלים | רח' רבי נחמן מברסלב 15

בני ברק | רח' ירושלים 2

טבריה | רחוב משה שפירא 2

אלעד | רחוב הרב יוסף קארו 5

בית שמש | רח' נהר הירדן 25

בית שמש רמה ד' 3- | רח' נהרדעא 24

יבנאל | רחוב המיסדים 15

מודיעין עילית | רשב"י 19

צפת | רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה)

ביתר | רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה

חיפה | רחוב הרב הרצוג 12

סיומי הש"ס הנפלאים בימי חול המועד בקרית ברסלב ליברטי נ.

בקרב תושבי קרית ברסלב עברו ימי החג מרוממים ונפלאים, יחד עם ראש הישיבה שליט"א, התפילות והשיעורים שהיו בהתעוררות ובהתעלות ובנעימות רבה, בוודאי שאירוע טעם טוב בעצמות ובנפשות התושבים לתקופה ארוכה.

לא היו אורחים רבים בחג הפסח עצמו, כי בימים אלו כל אחד נמצא בביתו, ועורך את ימי החג בנעימים יחד עם בני משפחתו, אבל בימי חול המועד הגיעו אורחים רבים מכל הערים והמחוזות, לראות ולפגוש את ראש הישיבה ולהתחיות מהשיעורים המיוחדים.

בכל אחד משלושת ימי חול המועד (בחו"ל), התקיימו שיעורי התחזקות, ובכל אחד מהשיעורים התקיים 'סיום הש"ס' והדבר עורר את אנשי שלומנו להתחדש כבתחילה ללמוד את התורה הקדושה בכל יום, ולהתחדש בשיעורים כסדרן כדי להיות ירא שמים.

הכל החל עוד לפני יו"ט, כשהתקיים 'סיום הש"ס' על ידי הבחור החשוב, חיים שלמה קאפמאן נ"ו, שכבר זכה בפעם השניה לסיים את הש"ס, לאחר מכן החלו הסיומים בימי החג, הסיום הש"ס הראשון בימי החג התקיים ביום הראשון של חול המועד, על ידי הבחור החשוב וסי בריסק נ"ו, הסיום השני בחג התקיים ביום השני של חול המועד, על ידי הרב יעקב משה אינדארסקי שליט"א שכבר זכה לסיים את הש"ס בפעם השליש עשרה, והסיום השלישי התקיים ביום השלישי של חול המועד, על ידי הילד אריה לייב פליישמאן נ"ו, בן הרב עזרא משה פליישמאן שליט"א מרביץ תורה בחדר בקרית ברסלב, הילד החשוב זכה לסיים את הש"ס ביום הולדתו הי"ב.

ראש הישיבה כתב השבוע במכתבו לאחד מאנשי שלומנו: אנשי שלומנו מאד נהנו בחול המועד בסיום הש"ס, זה נתן התעוררות לכל אחד להתעורר ולהתחדש להתחיל ללמוד את התורה הקדושה על פי סדר דרך הלימוד שקיבלנו מרבנו ז"ל (המבואר בשיחות הר"ן, סימן ע"ו), כפי שחכמינו וזכרונם לברכה אומרים (עבודה זרה י"ט): "אמר רבא, לעולם ליגרים איניש, ואף על גב דמשכח, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, שנאמר (תהלים קיט, כ): 'גרסה נפשי לתאבה'", שאדם ילמד את התורה הקדושה אפילו שהוא שוכח מה שהוא לומד, ואפילו שהוא לא מבין מה הוא לומד. עוד אומרים חכמינו וזכרונם לברכה (שבת ס"ג): "ליגמר איניש, והדר ליסבר", קודם צריכים לומר הרבה את המילים ואחר כך זוכים להבין.

בכל 'סיום הש"ס' דיבר ראש הישיבה בשבח הסיום, וביחודיותו של סיום זה, וכולם התעוררו להתחזק בלימוד התורה, כל אחד באשר הוא, ילדי תשב"ר ובחורי חמד ואברכי כולל ובעלי בתים וחסידים ואנשי מעשה.

במכתב היומי ביום שלישי השבוע כתב ראש הישיבה: בפסח הייתי בקריה עם אנשי שלומנו; מה אומר לך, אני כל כך מתפעל מהקריה היפה, מקום של שמחה, מקום של יראת שמים, מקום של אהבה; אני שמח מאד. בחג היה יפה מאד. בחול המועד היה לנו בכל יום סיום הש"ס; יום אחד של בחור, יום אחד של ילד ויום אחד של יהודי שכבר חיתן את הילדים, היה מאד שמוח.

בהמשך המכתב מחזק ראש הישיבה שליט"א במעלת השלום והאחדות ובמיוחד בימי הספירה: ברצוני לבקש ממך מאד, עכשיו בימי ספירת העומר תבקש מהשם יתברך שתוכל לצאת מגדרך למען יהודי אחר, ואפילו שהיהודי הזה הוא לא מהסוג שלך, ואפילו שיש לך חשבונות וכו' - תעשה טובה ליהודי אחר, והטובה הכי גדולה היא לתת מילה טובה; "בוקר טוב", "יום טוב", "לילה טוב", "לשאלו"מה שלומך?" "לשאלו"מה אני יכול לעשות בשבילך?"

מוהרנ"ת היה אומר: "אם היתה אהבה בין אנשי שלומנו, רבינו היה מביא אותם לדרגות הכי גבוהות", ולכן הסמך מ"מ משתטח לגרום לחלישות הדעת עם כל סוגי התירוצים למה שלא יבינו אחד את השני, לא יברכו לשלום, ישוחחו וכו' וכו'.

ואח"כ כתב ראש הישיבה במכתבו על הנסים הגדולים שעשה הקב"ה: עוד לא סיפרתי לך על הנסים הגדולים שהשם יתברך עשה, יכולנו לשלם לכל אנשי הצוות, לא נשארו חייבים פרוטה אחת; זה נס למעלה מדרך הטבע, זה סיפור של תפילות וסיפור של המסירות של אנשי שלומנו שנתנו צדקה יותר מכפי יכולתם.

יעזור השם יתברך שנוכל לקחת איתנו את החג לכל השנה כולה.

חבורה	שיעור דף היומי	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים רח' רבי נחמן מברסלב 15
---	19:30	20 ד' לפני השקיעה מנחה ימי חול 15:00	9:15 ברכות שחרית ימי חול 9:00	20 ד' לפני השקיעה ערבית ימי חול 20:00	בני ברק רח' ירושלים 2
---	21:00	10 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	טבריה רחוב משה שפירא 2
---	20:15	20 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	אלעד רחוב הרב יוסף קארו 5
שמינית שיעור יום ג בשעה 20:30	20:00	20 דק' לפני השקיעה	9:40 ברכות	5 ד' לפני השקיעה	בית שמש רח' נהר הירדן 25
הכניסה לביהמ"ד מצד ימין בגינה	20:30	30 ד' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	בית שמש רמה ד' 3- רח' נהרדעא 24
---	---	20 דק' לפני השקיעה	9:45 ברכות	10 דק' לפני השקיעה	יבנאל רחוב המיסדים 15
---	---	30 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	15 ד' לפני השקיעה	מודיעין עילית רשב"י 19
יום רביעי בשעה 21:30	21:30	30 ד' לפני השקיעה	9:15 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	צפת רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה)
שמינית שיעור יום ד' בשעה 21:15	21:15	20 דק' לפני השקיעה	9:30 ברכות	10 ד' לפני השקיעה	ביתר רחוב אבא שאול 25 קומה עליונה
יום שני בשעה 21:00	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	חיפה רחוב הרב הרצוג 12
---	---	סעודה שלישית 5 דק' לפני השקיעה	---	---	